

Bł. Piotr Jerzy Frassati

Piotr Jerzy Frassati (właśc. Pier Giorgio Frassati) urodził się 6 kwietnia 1901 w Turynie we Włoszech. Był synem Alfreda Frassatego – senatora, ambasadora Królestwa Włoch w Berlinie, i Adelaide Ametis – malarki. Miał o 1,5 roku młodszą siostrę Lucianę. Należał do wielu stowarzyszeń: Apostolstwa Modlitwy, Konferencji św. Wincentego a Paulo, Uniwersyteckiej Federacji Katolików Włoskich, Włoskiej Młodzieży Katolickiej oraz ruchu skautowego. Studiował inżynierię górniczą na Politechnice Królewskiej w Turynie. Jego pasją były góry.

Dzieciństwo

Pier Giorgio, jako dziecko dziennikarza i polityka, oraz zdolnej malarki, wzrastał w atmosferze elitarności, zamożności i ambicji narodowych. Jednakże w domu brakowało tego co najważniejsze – rodzinnego ciepła. Małżeństwo rodziców trzymała przede wszystkim opinia środowiska i dobro dzieci. Rodzice Pier Giorgia wychowywali swoje dzieci metodami spartańskimi. Dzieci były uczone od wczesnych lat posłuszeństwa, dyscypliny, akceptacji wszelkich narzucanych im ofiar.

„To, że miano nas za nic albo, gorzej, za istoty zakłócające spokój, pozbawiło nas wszelkich przejawów dumy; za to umieliśmy stawiać czoło trudnościom i odważnie znosić ból”.
(Luciana Frassati)

Ojciec z góry narzucał synowi przyszłość na stołku redaktora dziennika „La Stampy” i w fotelu senatorskim. Jednak, pomimo czasem trudnej atmosfery w domu, mały Pier Giorgio był dzieckiem bardzo uczuciowym i wrażliwym. Jego bystre oko dostrzegało każdą krzywdę i potrzebę ludzką, a religijność chłopca zawsze odznaczała się postawą służby i ofiary na rzecz drugiego człowieka.

„Pukanie do drzwi, jest lato, godzina upału. Piotr Jerzy zbiega, aby otworzyć i znajduje się przed kobietą z bosym dzieckiem na ramieniu. Nasza matka jest poza domem, służba nie może decydować o tych rzeczach. Piotr Jerzy jest jeszcze dzieckiem i niema groszy w kieszeni. Chwila zdezorientowania, zaraz potem przychodzi cudowne rozwiązanie w jego umyśle, ściąga szybko buty i pończochy i daje je biednej.”
(Luciana Frassati)

Pier Giorgio Frassati z siostrą Lucianą.
Fot. <https://kugorze.wordpress.com/galeria/>

Uwielbiał pomagać biednym, a był przy tym pomysłowy, energiczny i uparty. Warto również wspomnieć, iż pomimo surowości rodziców Pier Giorgio był najbardziej oddanym i posłusznym dzieckiem, szczególnie dla matki.

Kiedy ojciec zauważył, że syn nie pójdzie w jego ślady, obserwując jego zachowanie nazwał Pier Giorgia pogardliwie „il puro folio” – „czysty wariat”.

Wraz z coraz większymi obowiązkami redaktora jednego z największych dzienników włoskich „La Stampa” oraz senatora, Pan Frassati stawał się niecierpliwy i przykry, szczególnie dla Pier Giorgia. Z czasem stosunki między obojgiem rodziców zdecydowanie pogorszyły się, co spowodowało, że atmosfera w domu stała się nieznośna. Jednak Pier Giorgio nie przestał okazywać swoim rodzicom gorącej, oddanej oraz wiernej miłości.

Studia

Pier Giorgio uczył się pilnie, ale nie odznaczał się większymi zdolnościami - nauka nie szła mu łatwo. Będąc w gimnazjum dwa razy nie zdał egzaminu z łaciny co było głównym powodem zmiany szkoły. Myślał o zawodzie, który wiązałby go z ludźmi ciężkiej pracy. Chciał również ewangelizować młodzież i robotników.

Dlatego też wybrał studia inżynierii górniczej na Królewskiej Politechnice w Turynie. Studiował tam od 1918 roku. Studia wymagały od niego dużego wysiłku, ale nie rezygnował z nich. Studiował sumiennie i nie ulegał pokusie ułatwiania sobie czegokolwiek przez znajomości jakie miała jego rodzina. Podczas studiów włączył się całą duszą w działalność społeczną i polityczną. Pociągał za sobą rówieśników swoim wdziękiem, urodą, wesołością i energią.

Fot. <https://silesia.edu.pl/index.php/Plik:Frassati1.jpg>

Ponadto w okresie studiów był bardzo zaangażowany w pracę polityczną i organizacyjną. Od 1918 roku działał w Akcji Katolickiej, w 1920 roku zapisał się do Włoskiej Partii Ludowej, natomiast najbliższe jego sercu było turyńskie koło Włoskiej Młodzieży Katolickiej im. Cesare Balbo.

„Musimy się zahartować do sprostania walkom, jakie z pewnością stoczyć musimy, by wypełnić nasz program i zapewnić naszej Ojczyźnie, w niedalekiej przyszłości, dni radośniejsze i społeczeństwo moralnie zdrowe. A do tego wszystkiego trzeba: nieustannej modlitwy, by otrzymać od Boga tę łaskę, bez której nasze siły są daremne; organizacji i dyscypliny, byśmy w stosownym momencie byli gotowi do działania, i w końcu złożenia w ofierze naszych namiętności i nas samych, bo bez tego nie można osiągnąć celu”.

(Pier Giorgio Frassati do członków koła Włoskiej Młodzieży Katolickiej)

Przyjaciele

Przyjaciele Pier Giorgia również postrzegali go jako dobrego, miłosiernego, stale pomagającego ubogim chłopaka.

„Piotr Jerzy Frassati słynął, z tego, że zawsze był bez pieniędzy i wszyscy wiedzieli, że to ich nieposiadanie było następstwem jego palącego miłosierdzia. My jego przyjaciele pomagaliśmy mu, kiedy rozumieliśmy, że wyrzekł się jakiejś wycieczki z racji finansowych. Wtedy nalegaliśmy, aby jednak pojechał; i jestem dumny mogąc powiedzieć, że często mu pomagałem”.

(Giovanni Gribaudo)

Pier Giorgio zwierzał się swoim przyjaciołom ze swoich przeżyć, szczególnie podczas swojej działalności w organizacjach, w licznych listach:

„Rzuciłem okiem na przemówienie Mussoliniego i cała krew zawrzała w moich żyłach. Doprawdy, zupełnie się rozczarowałem do postawy ludowców. Gdzie się podział piękny program, gdzie Wiara, która ożywia naszych ludzi? Niestety, kiedy chodzi o wznoszenie się ku zaszczytom, ludzie depczą swoje sumienie.”

(Pier Giorgio Frassati)

W roku 1925 musiał pogodzić się z wyjazdem siostry Luciany, która była jedyną szczerze oddaną mu duszą w domu rodzinnym. W styczniu bowiem wyszła za mąż za polskiego dyplomata Jana Gawrońskiego i opuściła Włochy.

„Chociaż jestem rad, bo siostra jest szczęśliwa, zwłaszcza, że jej mąż jest dobry w takim sensie, w jakim ja i ty to pojmujemy, z drugiej strony wczoraj wieczorem rozstanie było przeraźliwe. Możesz sobie wyobrazić: jedyna siostra, towarzyska mojego dzieciństwa. Widzieć, że ona odpływa ku tak dalekim brzegom, to był dla mnie cios w serce”.

(Pier Giorgio Frassati w liście do przyjaciela Marco Beltrama)

Na górskim szlaku

„Pragnąłbym, o ile mi moje studia pozwolą na to, spędzać całe dni w górach, podziwiając w ich czystym powietrzu wielkość Stwórcy.”

(Pier Giorgio Frassati)

Pier Giorgio kochał góry, w każdej wolnej chwili wybierał się na narty albo wspinaczkę. Zawsze dbał o to, by zdążyć na codzienną Mszę św., z czego nie zawsze byli zachwyceni jego przyjaciele, gdyż wymagało to bardzo wczesnego wstawania albo dodatkowych kilometrów marszu. Jednak Pier Giorgio był nieugięty – Bóg dla niego był zawsze na pierwszym miejscu.

„Kiedy się idzie w góry, trzeba najpierw dojść do ładu ze swoim sumieniem, bo nigdy nie wiadomo, czy się wróci. A jednak przy tym wszystkim wcale się nie boję, raczej pragnę coraz bardziej piąć się w góry, zdobywać najzuchwalsze szczyty, doświadczać tej czystej radości, jakiej się tylko w górach doznaje”.

(Pier Giorgio Frassati w liście do przyjaciela Antonia Severiego)

Pier Giorgio wiele pomagał biednym i potrzebującym. Jego działalność najlepiej odzwierciedlają świadectwa znajomych i przyjaciół. Został nazwany „człowiekiem ośmiu błogosławieństw”.

„Patrzcie jak wyglądał człowiek Ośmiu Błogosławieństw, który nosił w sobie na co dzień tę radość Ewangelii, Dobrej Nowiny, radość zbawienia ofiarowanego nam przez Chrystusa”.

(Karol Wojtyła, Kraków 1977 r.)

„Lubił chodzić do Cottolengo – domu dla niepełnosprawnych. Przechodził między oddziałami z czujnym i pewnym miłosierdziem, pocieszając biedaków i zatrzymując się, aby porozmawiać z nimi, jakby byli naprawdę jego braćmi, bo tak ich nazywał, przynosząc pieniądze, słodycze i odzież, nie zapominając – pomimo uprzedzeń i możliwości zarażenia się – pocałować ich jak najbardziej serdecznego przyjaciela”.

(Mario Ghemlera)

„Chodziliśmy razem odwiedzać trędowatych, do szpitala św. Łazarza. Pewnego dnia znaleźliśmy dwudziestoletniego chłopca z twarzą zeszpeconą od trądu. Pier Giorgio był zaszokowany, widząc młodego biedaka z jego stanem fizycznym już całkowicie zrujnowanym. «Widzisz – powiedział mi – jak ogromną wartością jest bycie zdrowym, jak my jesteśmy». I później: «także zniekształcenia tamtego młodzieńca znikną, kiedy za kilka lat osiągnie Raj. Dlatego nasze zdrowie musi być oddane służbie temu, który go nie ma, w przeciwnym razie marnowałoby się dar samego Boga i swoją dobroć”.

(Teresa Vigna)

„Biedaka, który prosił o jałmużnę [Piotr Jerzy] zapytał, dlaczego nie pracuje. Gdy odpowiedział, że nie miał więcej narzędzi, aby ugotować i sprzedać kasztany, Pier Giorgio kupił wszystko i dał mu, aby miał możliwość pracy. Innemu kupił wszystkie narzędzia, potrzebne do pracy w charakterze blacharza”.

(Giovanni Pilone)

„Pewnego dnia Pier Giorgio idąc odwiedzić jednego ze swoich podopiecznych znalazł jednego z nich zapłakanego na podwórzu, ponieważ został eksmitowany.

Piotr Jerzy pomyślał i chwilę potem przypomniał sobie, że widział małe pomieszczenie na strychu, i poprosił biedaka, aby zaczekał. Pobiegał i wrócił zwycięski, ponieważ znalazł mieszkanie, i nie poprzestał na tym; wynajął wózek i pomógł tamtemu biedakowi przenieść jego sprzęty domowe”.

(Elisabetta Finello)

„Nie mogę zapomnieć zdarzenia, kiedy zobaczyłem go jak wracał bez butów, mając na sobie pantofle, takie które ja noszę mając 87 lat, dlatego że dał buty biedakowi”.

(Giuseppe Leone)

„Przychodzi mi na myśl przykład bł. Pier Giorgia Frassatiego. On mówił: «Jezus odwiedza mnie w Komunii świętej każdego ranka, a ja Mu się za to odwdzięczam w skromniejszy, dostępny mi sposób: odwiedzam Jego biedaków». Pier Giorgio był młodzieńcem, który zrozumiał, co znaczy mieć serce miłosierne, wrażliwe na najbardziej potrzebujących. Ofiarowywał im o wiele więcej niż dary materialne, dawał samego siebie, poświęcał czas, słowa, zdolność słuchania. Służył ubogim z wielką dyskrecją, nigdy się z tym nie obnosząc. Prawdziwie żył Ewangelią, która mówi: «Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu» (Mt 6,3-4). Wyobraźcie sobie, że w przeddzień swojej śmierci, ciężko schorowany, udzielał wskazówek dotyczących sposobu pomagania jego pokrzywdzonym przyjaciołom. W czasie pogrzebu, jego rodzina i przyjaciele byli zdumieni obecnością tak wielu nieznanym ubogich, których prowadził i którym pomagał za życia młody Pier Giorgio.”

(Orędzie papieża Franciszka do młodych z okazji XXXI ŚDM – Kraków 2016)

W drodze do świętości

Pier Giorgio zmarł 4 lipca 1925 roku. Umierał otoczony rodziną: matka modliła się gorąco, ojciec płakał a siostra trzymała go za rękę.

Proces beatyfikacyjny Piotra Jerzego rozpoczął się właściwie w dniu jego pogrzebu, kiedy to na ulicach Turynu pojawił się tłum ludzi pragnących towarzyszyć mu w tej ostatniej drodze.... przyjaciół, kolegów, ubogich, członków organizacji, duchowieństwa. Wówczas dopiero cała rodzina zdała sobie sprawę z tego, jak niezwykłym był człowiekiem.

Do domu rodzinnego zaczęły spływać liczne listy z kondolencjami i świadectwami życia tego młodego człowieka. Jego siostra Luciana zbierała wszystkie te dowody jego świętości i to ona właśnie dołożyła wszelkich starań, by jego historię mogli poznać wszyscy, a Kościół katolicki mógł uznać go błogosławionym, a później świętym. Dziś tę rolę przejęła jej córka – Wanda Gawrońska.

Bł. Pier Giorgio pokazał, jak przeżyć młodość z całym jej bogactwem i pięknem. Tak naprawdę niczym się nie różnił od rówieśników, zdawał sobie sprawę ze swoich wad i niedociągnięć. Jednak jego życie było przepełnione obecnością Boga. Pomimo wielu trudności nieustannie wspinał się w górę. Pokazał, że może być świętość roześmiana, żyjąca pełnią sił, które ofiarowuje ubogim i potrzebującym.

W 1981 r. jego nienaruszone ciało przeniesiono z grobu rodzinnego do katedry św. Jana Chrzciciela w Turynie, gdzie jest przechowywane w ołtarzu poświęconej mu kaplicy. Został beatyfikowany przez Jana Pawła II w dniu 20 maja 1990 roku na Placu św. Piotra w Rzymie. Jego wspomnienie liturgiczne obchodzone jest 4 lipca. Jest patronem młodzieży, studentów, ludzi gór i Akcji Katolickiej.

Oprac. na podstawie:

https://wk.diecezja.opole.pl/images/WIEDZY-O-SPORCIE/literatura-2017/16_%C5%BByciorys%20Piotra%20Jerzego%20Frassatiego.pdf

https://pl.wikipedia.org/wiki/Piotr_Jerzy_Frassati